

Voorzitter, het is mooi weer buiten, de zon schijnt en de temperatuur is aangenaam. Aldus, een perfecte dag om hier de hele middag te vergaderen.

Een klein beetje over mij, ik heb als persoon erg snel last van wintertenen, en ook mijn oren kunnen slecht tegen de kou. U zult mij daarom ook al tijdens de vroege herfst veelal met een koptelefoon of oorwarmers op zien. Het is eigenlijk alleen tijdens de zomer dat ik deze vervang. Zo niet riskeer ik forse hoofdpijn en dan heb ik het nog niet eens over mijn voeten, die eigenlijk de hele winter zeer doen.

De zomer zou dus voor mij het perfecte seizoen moeten zijn, een moment van comfort. En, voorzitter, dat is het lichamelijk ook. Helaas heeft ook de zomer zijn comfort verloren. Elke dag dat het zodanig warm is dat ik comfortabel ben heersen er andere gevoelens, klimaatangst en klimaatrouw.

Angst en rouw aangaande klimaatverandering zijn emoties die bij meer mensen leven. Wereldwijd zien we de gevolgen van temperatuurstijging, veroorzaakt door de mens. De ernst van de situatie wordt door steeds meer mensen erkent, en maar goed ook, want feiten liegen niet.

Gelukkig is in het coalitieakkoord te lezen dat de gevolgen van de opwarming worden gezien: er wordt gesproken over, hittestress, vergroening, waterberging en biodiversiteit. Ook hebben we een wethouder klimaatadaptatie, een teken van erkenning van een serieus probleem.

Toch, om de benodigde maatregelen te kunnen nemen is draagvlak nodig en daarom is het van belang dat wij ons als gemeente stevig en zonder poespas durven uit te spreken over dit onderwerp. Ons lijkt het daarom logisch om als gemeente de klimaatcrisis te erkennen en uit te roepen. Wij zullen daarom ook een wilde motie indienen.

Degenen die het meeste met de klimaatcrisis te maken krijgen zijn de kinderen van nu. Zij spelen op verharde schoolpleinen en raken steeds verder vervreemd van de natuur.

Wij, volwassenen, dragen een verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheid om te zorgen dat kinderen kunnen spelen en ontwikkelen in een gezonde omgeving.

Schoolpleinen kunnen hier een aanzienlijke bijdrage aan leveren. Niet alleen kinderen profiteren hiervan, maar het is ook een stap naar een klimaatadaptievere en biodiversere gemeente. Drie vliegen in een klap, wat je van mij echt niet vaker zult horen. Hiertoe dient onze tweede wilde motie.

Nou, wie was ik nog vergeten? O ja, de dieren. En sprekend over het vergeten van dieren, hier volgt een kort stukje geschiedenis over de nota dierenwelzijn.

In 2017 ingevoerd als eerste nota dierenwelzijn Hoorn was het 4 jaar feest, in 2021 liep deze af, voor vernieuwing in 2022 zou men zeggen.

In 2022 is er geen budget voor geraamt en gebeurt er dus niets behalve zoeken naar uitstel, de begroting 2023 brengt echter wel een ambitie met zich mee om de Nota te actualiseren!

Kijkend naar de jaarstukken over 2023 zien we weer geen budget en dus geen uitvoering.

Begroting 2024 dan, hier wordt gezegd dat het door personele gebreken vorig jaar niet is gelukt, en dat we dit dit jaar op zullen pakken.

En hoeveel budget is hiervoor vrijgespeeld denkt u? 0, natuurlijk.

Begroting 25 zegt dat er toch in 2024 is gestart en dat de nieuwe nota in 2025 af is. Wel een primeur want: We hebben dit jaar ook geld, wel 35k... waarvan net iets over de helft maar wordt uitgegeven. Nogmaals geen vernieuwde Nota.

Dan zijn we in het nu, De Begroting 2026 zegt dat er in 2025 is gestart met een nieuwe Nota Dierenwelzijn, terwijl dit net nog 2024 was.

En in het stuk dat nu voorligt, de kadernota 2026, staat de volgende zin: “In 2027 wordt gewerkt aan een nota dierenwelzijn.”

Ik vraag de wethouder dan ook graag of die het zelf nog gelooft?

En dat is nog de Nota Dierenwelzijn, verder is een motie van anderhalf jaar geleden van Hart van Hoorn en, toen nog niet voorheen, Fractie Tonnaer over zwerkatten in een zwart gat verdwenen.

Dieren en hun welzijn hebben duidelijk geen prioriteit. Ter illustratie, welgeteld komt het woord “dieren” of “dierenwelzijn” vijf keer voor in het coalitieakkoord, vergeleken met 48 keer “ondernemers.” De verhouding is ietwat scheef.

Hoorn kent veel huisdieren, bekend is dat dierenartsen al een patiëntenstop hebben en er dus te weinig mensen zijn om vakbekwaam dierenzorg kunnen leveren. Met ons amendement proberen wij dit te verhelpen zodat we ook in de toekomst, waarin Hoorn nog meer inwoners kent, voldoende goede en passende zorg kunnen leveren voor onze o zo geliefde medebewoners.

Tot slot spreken wij nog onze teleurstelling uit over de uitkomst van de onderhandelingen over het standbeeld van JP Coen. Met deze uitkomst blijft de racistische uitstraling van het stadsplein intact. En daarmee geen plein voor alle inwoners. Waar ik klimaatrouw ervaar, zit voor veel van onze inwoners aan dit beeld ook een pijnlijke rouwrand.